

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: 2017/4786
KARAR NO: 2017/10981

Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Kadıköy(Kapatılan) 4. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 03/07/2007
NUMARASI : 2007/200-2007/498
DAVACI : Hüseyin Cebeci
DAVALI : Songül Cebeci
DAVA TÜRÜ : Boşanma
TEMYİZ EDEN : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, hükmün kanun yararına temyizi Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, istenilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Mahkemece tarafların Türk Medeni Kanununun 166/3. maddesi gereğince boşanmalarına karar verilmiş, kısa kararda ortak çocuk için aylık 100,00 TL, davalı kadın için aylık 150,00 TL nafakaya karar verildiği halde gerekçeli kararın hüküm fıkrasında nafakalar konusunda bir karar verilmeyerek kısa karar ile gerekçeli kararın hüküm fıkrası arasında çelişki yaratılmıştır. Mahkemece verilen karar taraflarca temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Karar tarihinde yürürlükte bulunan Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 381/2. maddesi uyarınca, kararın tefhimi en az 388. maddede belirtilen hüküm sonucunun duruşma tutanağına geçirilerek okunması suretiyle olur. Bu durumda gerekçeli kararın, tefhim edilen karar yanışta olsa, buna uygun düzenlenmesi gerekmektedir. Tefhim edilen ve duruşma tutanağına geçirilen hüküm sonucu ile gerekçeli karar arasındaki aykırılık diğeryönler incelenmeden tek başına bozma sebebi olur. O halde mahkemece çelişkili şekilde karar verilmesi doğru olmayıp usul ve kanuna aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun temyiz isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 12.10.2017 (Prş.)

ESAS NO : 2016/24310
KARAR NO : 2016/14546

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : Ordu 3. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 09/09/2013
NUMARASI : 2013/95-2013/216
DAVACI : Ordu Büyükşehir Belediye Başkanlığı Vek.Av.Alev Güngör Topuz
DAVALI : Sebahattin Tepe vd.

Taraflar arasındaki 4650 sayılı Kanunla değişik 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 10. maddesine dayanan kamulaştırma konusu irtifak hakkı bedelinin tespiti ve bu hakkın davacı idare adına tescili davasından dolayı yapılan yargılama sonunda: Mahkemece davanın kabulüne karar verilmiş; temyiz edilmeksizin kesinleşen hüküm, Adalet Bakanlığı'nın istemi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 13.10.2016 gün ve 2016/342771 sayılı tebliğnamesi ile kanun yararına temyiz edilmekle, dosyadaki belgeler okunup uyumsuzluk anlaşıldıktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

- K A R A R -

Dava, 4650 sayılı Kanunla değişik 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 10. maddesine dayanan kamulaştırma konusu irtifak hakkı bedelinin tespiti ve bu hakkın davacı idare adına tescili istemine ilişkindir.

Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş; kesin olarak verilen hüküm, Adalet Bakanlığı'nın istemi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 13.10.2016 gün ve 2016/342771 sayılı tebliğname ile kanun yararına temyiz edilmiştir.

Yapılan incelemede; dava konusu taşınmazın Ordu İl Özel İdaresi İl Encümeninin 08/12/2011 tarihli 2011/207 sayılı kararı ile II.Grup hammadde üretim iznli sahanın faaliyete geçebilmesi için ulaşım yoluna ihtiyaç duyulduğundan kamulaştırılmasına karar verildiği, davacı idarece açılan kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescili istemli davada taşınmazın idare adına tesciline karar verilmesinin talep edildiği anlaşılmaktadır.

Kamulaştırmanın amacı ve davacı idarenin talebi gözetilerek dava konusu taşınmazın özel yol niteliği ile davacı idare adına tescili yerine Hazine adına tesciline karar verilmesi,

Doğru görülmemiştir.

Adalet Bakanlığı'nın gördüğü lüzum üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca düzenlenen tebliğnamedeki talep yerinde görülmekle, Ordu 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin 09.09.2013 gün ve 2013/95 Esas-2013/216 Karar sayılı hükmünün HUMK'nun 429.maddesi uyarınca sonuca etkili olmamak kaydıyla **BOZULMASINA**, 20/10/2016 gününde oybirliğiyle karar verildi.